

A Győri Ítélőtábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2014. évi szeptember hó 9. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A hivatali visszaélés büntette miatt **vádlt** ellen indult büntető ügyben a Veszprémi Törvényszék 2014. évi március hó 20. napján kihirdetett 10.B.976/2013/4. számú **ítéletét helybenhagyja** azzal, hogy a vádlott születési ideje helyesen: napja.

I n d o k o l á s :

A Veszprémi Törvényszék 2014. március 20. napján tartott nyilvános tárgyalás alapján hozott 10.B.976/2013/4. számú ítéletével vádlottat hivatali visszaélés büntetében (Btk. 305. § c.) pontja) mondta ki bűnösnek, ezért 150 napi tétel pénzbüntetésre ítélte, a napi tétel összegét 4.000 Ft-ban állapította meg. Rendelkezett az így kiszabott 600.000 Ft pénzbüntetés meg nem fizetésének esetén 4.000 Ft-onként 1-1 napi, összesen 150 napi fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

Az ítélet ellen a fellebbezés bejelentésére nyitva álló három napban fellebbezést jelentett be az ügyész, a vádlott terhére súlyosítás, végrehajtásában felfüggesztett, börtön fokozatú szabadságvesztés büntetés kiszabása érdekében, amit azzal indokolt, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte kellő súllyal a vádlott cselekményének több mozzanatúságát, a motivációját, amely a jogszerű hatósági eljárás befolyásolása volt. A törvényszék túlzott jelentőséget tulajdonított a vádlott korábbi állami kitüntetésének, holott éppen a cselekménye társadalomra veszélyességét növeli, hogy hivatali állásából eredő ismeretségre alapozva, az elkövetéshez korábbi magas beosztású hivatali helyzetéből fakadó kapcsolatát felhasználta fel.

A vádlott védője elsődlegesen felmentéséért, másodlagosan a büntetés enyhítéséért fellebbezett.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.107/2014/1-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést indokainál fogva fenntartotta és indítványozta az elsőfokú ítélet

megváltoztatását, vádlottal szemben végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett, börtönfokozatú szabadságvesztés büntetés kiszabását, továbbá annak megállapítását, hogy a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja - a Btk. 38. § (2) bekezdés a.) pontja alapján - a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap.

Az ítéletben kifejtésre került, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást szabályosan folytatta le, a mérlegeléssel megállapított tényállás megalapozott, a vádlott büntetőjogi felelősségének megállapítására okszerűen került sor, a bűncselekmény minősítése és a hozzáfűzött jogi indokolás törvényes.

A joghátrány vonatkozásában a fellebbviteli főügyészség ítéletében kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság az enyhítő szakasz alkalmazásával eltúlzottan enyhe büntetést szabott ki, amikor pénzbüntetést alkalmazott. A vádlott által elkövetett bűncselekmény társadalmi megítélése, elszaporodottsága, az elkövetés módja miatt, szigorúbb büntetőjogi szankció alkalmazását indítványozta. Az enyhítő körülmények száma és nyomatéka a fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint maradéktalanul kifejeződhet az indítványozott szabadságvesztés büntetés tartamában és a végrehajtásának felfüggesztésében.

Az ítéletben nyilvános ülésén a fellebbviteli főügyészség képviselője fenntartotta az ítéletben tett indítványt. Kiemelte, hogy az általános megelőzés érdekében is szükséges a büntetés súlyosítása.

A vádlott védője perbeszédében a fellebbezést fenntartotta és kiegészítette az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezéséért.

A felmentés érdekében kifejtette, miért nem meríti ki a hivatali vesztegetés törvényi tényállási elemeit védence magatartása, illetve felsorolta azokat a körülményeket, amelyek álláspontja szerint felderíthetőséget eredményeznek.

Tartotta az elsőfokú eljárásban már részben előterjesztett bizonyítási indítványát, így **6. tanú** ezredes és **2. tanú** közötti telefonforgalmazás adatainak beszerzését, kérte **1. tanú** tanúkénti meghallgatását, aki a vádlott sógorának titkárnője és a telefonbeszélgetést hallotta. A bizonyítás felvételét vagylagosan hatályon kívül helyezés és új eljárás elrendelésének keretében, illetve a másodfokú tárgyaláson indítványozta.

Álláspontja szerint a vádhatóság nem tudta bizonyítani a bűncselekmény elkövetését és ahogy az ítélet tartalmazza, nem valósulhatott meg a hivatali visszaélés büntette.

Kifogásolta, hogy a norma megjelölés az elsőfokú ítéletből és a vádiratból is hiányzik, a törvényszék nem vizsgálta, milyen szabályt segett meg a védence, továbbá azt sem, hogy milyen jelentősége van a beosztásnak, a rangnak az adott szervezetben, tehát azt, hogy a beosztásával védence tudott-e az adott helyzetben pressziót gyakorolni. Mivel védence a beosztása szerint nem utasíthatta a kollégáját és bizalmi viszonyban sem

álltak, ez önmagában kizárja, hogy a bűncselekmény törvényi tényállását megvalósította.

A védői álláspont szerint az elsőfokú ítélet indokolása is hiányos és az alábbi körülmények miatt megalapozatlan :

- A védenccé magatartásával jogtalan előnyt nem biztosíthatott, mivel a vele függelmi viszonyban nem álló **2. tanú** a jogsértés körülményeit jegyezte fel, de nem szabhatott ki bírságot. Az elsőfokú bíróság magyarázat nélkül hagyta, miért kezdeményezett védenccével újra beszélgetést **2. tanú**, ha jogellenesnek tartotta a vádlott telefonhívását.

- A vádat alátámasztó tanúk eltérő vallomást tettek, az elsőfokú bíróság nem vizsgálta azt a körülményt, hogy **2. tanú** a szolgálati út megkerülésével jelentette az esetet, az igazgatót hívta fel, aki csak három nap elteltével tett büntető feljelentést.

- A nyomozati eljárásban a vádlott unszolására szerezték be azokat az iratokat, miszerint az eljárást **H.K.** cégével kapcsolatban megszüntették, vagyis **2. tanú** jogszerűtlenül intézkedett.

- A vád és az ítélet alaposságát az is megkérdőjelezi, hogy **6. tanú-t N.K.-ként** jelölték meg, továbbá az iratismertetéssel egy időben készült el a vádirat.

Hivatkozott még a Győri Ítéltábla egy korábbi ítéletére, perbeszédéhez csatolta az ÍH 6/2006. számú jogesetet, a Veszprém Megyei Katasztrófa védelmi Igazgatóság szervezeti felépítését bemutató ábrát.

Vádlott az utolsó szó jogán felszólalását írásban is becsatolta és elmondta, hogy nem kérte a vizsgálat leállítását, sem azt, ami törvénytelen. A két alárendelt és más kívülálló **2. tanú**-vel lezajlott beszélgetését nem hallotta, őt **2. tanú** visszahívta és felsorolta milyen hibákat észleltek, ami valójában nem is volt az. Elküldték alkalmassági vizsgálatra, fél évig a munkahelyén nem kapott telefont, internet használatot, mindebből arra következtetett, hogy az elmozdítására törekedtek a munkahelyén. A katasztrófavédelemnél fegyelmi eljárás nem indult ellene, a mai napig dolgozik. Ártatlan, és ennek bizonyítására minden jogi lehetőséget ki fog meríteni.

Az ítéltábla a bejelentett kétirányú fellebbezésekre tekintettel a Be. 348. § (1) bekezdése alapján a Veszprémi Törvényszék ítéletét a megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében, a Be. 362. §-a szerinti nyilvános ülésen bírálta felül.

Ennek eredményeként az ügyészi és a védelmi oldalról bejelentett fellebbezéseket nem találta alaposnak.

Az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányuló fellebbviteli főügyészségi indítvány sem alapos.

Az ítéletábra elsődlegesen az eljárási szabályok mikénti érvényesülését vizsgálta, ennek körében megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az ügyben érdemi felülvizsgálatot akadályozó eljárási hibát vagy olyat, amelyet a másodfokú eljárásban orvosolni kellett volna, nem vétett.

A bizonyítási eljárást törvényesen folytatta le, a bizonyítási eszközöket hiánytalanul a tárgyalás részévé tette, az ezekből származó bizonyítékokat egyenként és összességében értékelte, indokolási és ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. A bizonyítékok helytálló mérlegelésével megállapított ítéleti tényállás a feltárt adatokon nyugszik és megalapozatlansági hibában nem szenved.

Az ítéletábra a bizonyítás tisztaságával, megbízhatóságával kapcsolatban nem tárt fel olyan mulasztást, amely alá támasztaná, hogy a nyomozási szakban elvégzett felderítő munka, illetve a bírósági eljárás irányított vagy elfogadhatatlan lenne és a résztvevők eljárási jogainak lényeges korlátozásával járt.

A védő részéről felvetett kifogást, miszerint az iratismertetésre a vádirat benyújtásával egy időben került sor, a perirat adatai cáfolják. A nyomozati iratok 106. oldalán lefűzött jegyzőkönyvből kitűnően, az ügyben 2013. szeptember 9-én tartottak iratismertetést, ezen a vádlott és akkori védője részt vettek, a védő csatolta a katasztrófavédelmi hatóság eljárást megszüntető határozatát, a keletkezett iratokról másolatot kért. A vádlott jelenlegi védője, mint vezető védő az ügybe 2013. szeptember 17-én lépett be, csatolta a meghatalmazását és a Veszprém Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság határozatát a **B. Kft.**-vel szemben a veszélyes áruk közúti szállítására vonatkozó rendelkezések megsértése miatt indított eljárás megszüntetéséről, egyidejűleg indítványozta a büntetőeljárás megszüntetését védencével szemben. A meghatalmazott új védő a 114. oldalon lefűzött feljegyzés szerint, 2013. szeptember 29-én a teljes iratanyagról másolatot kért és kapott. Ezt követően a Veszprémi Nyomozó Ügyészség 2013. december 30. napjára ismét iratismertetést tervezett, erről értesítette a vádlott felettesét és a korábbi védőt. A vádhatóság 2013. december 31. napján terjesztette be a vádiratot a bíróságra.

A katasztrófavédelmi hatóság megszüntető határozatának a beszerzését illető védői felvetés kapcsán, pedig általános elvként kell leszögezni, hogy a vád megalapozottságához szükséges bizonyítékokat kétségtelenül a nyomozó hatóságoknak kell felkutatniuk, de nemcsak a vád kötelessége a bizonyítékok bemutatása, hanem a védőnek is az ügyvédi törvény 1. §-ból eredően. A védőnek is közre kell működnie törvényes eszközökkel és módon mindazoknak az adatoknak, körülményeknek a tisztázásában, amelyek elősegítik a megbízója jogainak érvényesítését, tehát bármikor szolgáltatathat a büntetőeljárásban olyan birtokában lévő bizonyítékot, amelynek ismeretét védence érdekében a bíróság előtt szükségesnek tartja.

A nyomozó ügyészség vádlói fellépésének dátumát illetően, az iratanyag adatai igazolják, hogy a vádlott eljárásjogai nem sérültek, a nyomozás adatait védőjével együtt megismerhette, az pedig a védelmi jogok érvényesülése kapcsán közömbös, hogy a második tervezett iratismertetésről szóló értesítés keltének a dátuma azonos, mint ami a vádiraton szerepel.

Ugyanígy az adott bizonyíték értékelés eredményére nincs érdemi kihatása annak, hogy a 4. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 47. oldal első bekezdésében - a szövegkörnyezetből kitűnő nyilvánvaló névelírás folytán - a tanú keresztnévét elvették, akinek a neve helyesen **6. tanú**.

Az ítélet tábla a fellebbezésben felhozott, a megalapozottságot érintő további védelmi kifogásoknak sem adott helyt.

Az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartásával tette tárgyalás részévé az ügyben lényeges információkat hordozó bizonyítási eszközöket, az ezekből származó valamennyi, rendelkezésre álló adatot a mérlegelés körébe bevonta.

A vádlott vallomását ütköztette az okirati, személyi bizonyítékokkal és megindokolta, hogy a vádlott korábbi vallomáshoz képest a többször módosított vallomását mennyiben tartotta a tényállás megállapításához elfogadhatónak.

A vádlott a megismert bizonyítékokhoz képest adta magyarázatát a vallomása változtatásának, a nyomozati szakban tett azt a vallomását, hogy az ellenőrzés befejezését követően hívta fel **2. tanú**-et, a híváslisták adatai és a tanúvallomások cáfolják. A telefonbeszélgetés tartalma kapcsán, azt a védekezését, miszerint a sógora cégének érdekeltségébe tartozó ellenőrzés során a „lojálisabb” eljárás kérése részéről egy korrekt eljárás lefolytatására vonatkozott, a bizonyítékok aggálytalanul megcáfolják.

Rendelkezésre állnak az arra vonatkozó jegyzőkönyvi adatok, hogy mettől-meddig tartott a katasztrófavédelmi ellenőrzése a **B. Kft.** gépjárművének, a helyszínen kik voltak jelen.

2. tanú tanúvallomását, hogy mit mondott neki a vádlott, amikor első alkalommal telefonon felhívta, többszörösen leigazolták a kívülálló személyek tanúvallomásai.

A személyi bizonyítékokat vizsgálva négy tanú -**3. tanú** tűzoltó hadnagy, **4. tanú** tűzoltó százados, **5. tanú**, **6. tanú** - egybehangzóan vallott a telefonbeszélgetés megismert lényegéről és arról, hogy ezt miként reagálta le **2. tanú**. Ezek a vallomások egy irányba mutatnak és egymást megerősítik.

Azok a tényállási elemek tehát, hogy a vádlott hívta fel a katasztrófavédelem ügyeletétől megszerzett telefonszámon **2. tanút** egy folyamatban lévő hatósági ellenőrzés alatt és arra kérte, a sógora cégét érintő gépjárművezetőt ne piszkálják, legyen az ellenőrzés kicsit lojálisabb, majd amikor **2. tanú** visszahívta, a hatósági osztály ügyintézőjének a személyéről is érdeklődött, a hibátlanul mérlegelt személyi bizonyítékokkal és az egyértelmű adatokat tartalmazó híváslisták adataival, az okirati bizonyítékokkal összhangban áll, ezek alapján többszörösen leigazolt **vádlott** cselekménye.

A további tényállási részeket - a parancsnoki intézkedést, a hatósági eljárás eredményét - a személyi, okirati bizonyítékok alapján lehetett a tényállásban rögzíteni.

A jelen ügyben az ítéletábra nem állapított meg olyan megalapozatlansági vagy eljárási hibát, amely indokoltá tette volna, hogy a kiküszöbölése érdekében a másodfokú eljárásban bizonyítást rendeljen el.

A bizonyíték értékelés eredménye külön és együttesen is megfelel az eljárási szabályoknak, a logika követelményeinek, a tényállás meggyőző bizonyítékokon nyugszik. A védelem által felhozott érvekkel ellentétben, az elsőfokú ítéleti tényállás megalapozottsága vonatkozásában tehát aggály nem merült fel, nem felderítetlen vagy hiányos, nem tartalmaz iratellenes megállapítást, helytelen ténybeli következtetést, ezért a megállapított tényekkel kapcsolatban nincs helye további bizonyítás felvételének. **2. tanú** és a tanúk vallomását más bizonyítékokkal együtt értékelve, az iratokból az ítéletábra sem juthat más következtetésre anélkül, hogy a felülmérlegelés tilalmát ne sértené meg, mint amilyen adatokat az elsőfokú ítéletben a bíróság ugyanezekből a bizonyítékokból megállapított.

Következésképpen, mivel nem jelölhető meg, hogy milyen bizonyíték aggályos, illetve mennyiben felderítetlen, homályos, ellentmondásos a tényállás, az ítéletábra a védő hatályon kívül helyezésre, felmentésre irányuló fellebbezésének, illetve a bizonyítási indítványának nem adott helyt.

Az elsőfokú ítéleti tényállást az ítéletábra a felülbírálat alapjaként elfogadta és a Be. 351. § (1) bekezdésben foglaltak szerint a határozatát erre alapította.

Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, cselekményének minősítése megfelel a hatályos anyagi büntetőjogi szabályoknak.

Az ítélet tábla nem osztotta a védelem több irányú érvelését, hogy a hivatali visszaélés törvényi tényállásába tartozó bűncselekményt a vádlott azért nem valósította meg, mert semmilyen alá-fölérendeltségi kapcsolatban vagy bizalmas viszonyban nem állt **2. tanúval**, így az intézkedés kimenetelét nem befolyásolta, jogtalan előnyt sem biztosított és a tényállás nem tartalmaz olyan szabályt, amelyet az ügy kapcsán megszegett.

Az elsőfokú bíróság helytállóan indokolta meg, hogy a jelen ügyben a hivatali visszaélés büntetettét a vádlott a hivatali helyzettel „egyéb módon visszaélve” elkövetési magatartással valósította meg, amikor a katasztrófavédelem hatáskörébe tartozó ellenőrzést végző munkatársai folyamatban levő eljárásába a sógora érdekében, elnéző intézkedést kérve, illetéktelenül beavatkozott.

A hivatali visszaélés törvényi tényállását **vádlott** tényállásban írt magatartása, a jogtalan előny tényleges bekövetkezése nélkül is kimeríteti.

A bűncselekménynek ez az elkövetési fordulata ugyanis nem eredmény bűncselekmény, a tényleges jogtalan előny bekövetkezése nélkül is megvalósul.

Az elkövetési magatartás célzatos, vagyis elegendő az elkövető hivatali helyzetének és kapcsolatának személyes célra való felhasználása annak érdekében, hogy magának vagy másnak jogtalan előnyt szerezzen.

A vádlott magánérdekből a hivatali helyzetével visszaélt, a konkrét kötelességre nem kellett kitérni az elsőfokú bíróságnak, mert azzal egyébként élt vissza. A hivatali kötelezettségi körből, amely a hivatalos személy pártatlan ügyintézésére is vonatkozik, a hivatalos személy nem léphet ki, a hivatali szerv eljárási rendjét, annak a törvényes működésébe vetett közbizalmat nem sértheti, vagy veszélyeztetheti.

A jelen ügyben a vádlottat az a jogtalan célzat vezette, hogy a hatóság törvényes, részrehajlástól mentes működését befolyásolja, a sógora számára a kollégájától kivételezésben megnyilvánuló bánásmódot kért, amikor az ellenőrzés vezetőjének azt mondta, hogy az ismerőse cégének gépjárművezetőjét „ne piszkáljátok”, „lehetnél kicsit lojálisabb”, illetve megkérdezte „lehetne-e „valamit csinálni „.

A telefonbeszélgetés tartalma alkalmas volt arra, hogy az ellenőrzést végző **2. tanú** tűzoltó szádos hivatalos eljárására közvetlen hatással legyen.

Mindezt az is mutatja, miként reagált a tanú a vádlott kérésére, azonnal megszakította **vádlottal** a beszélgetést, tájékoztatta a helyszínen lévő kollégáját és jelentést tett róla a katasztrófavédelmi igazgatónak.

Minderre figyelemmel, a terhére rótt bűncselekményt a vádlott megvalósította, ezért a felmentésre irányuló fellebbezés nem vezethetett eredményre.

A büntetés kiszabásánál irányadó bűnösségi körülményeket az első fokú bíróság hiánytalanul tárta fel és súlyuk szerint értékelte.

Az ítélőtábla a büntetés kiszabást felülbírálván, a vádhatóság súlyosításra és a védő enyhítésre irányuló fellebbezésével, és a fellebbviteli főügyészség indítványával nem értett egyet.

Az ítélőtábla figyelembe vette, hogy vádlott cselekményének konkrét következménye nem volt, mivel a veszélyes áruk közúti szállítására vonatkozó helyszíni hatósági ellenőrzést az nem szakította meg, továbbá az ellenőrzés alá vont gépkocsival kapcsolatosan a hatóság semmilyen szabályszegést nem állapított meg, ezért az eljárást megszüntette. Mindezek a körülmények azonban nem a bűncselekmény tényállási eleme megvalósulásának hiányát jelentik - amire a védő hivatkozott -, hanem a büntetés kiszabásánál kellett a bűncselekmény konkrét súlyát az adott bűncselekmény kategórián belül más bünteteskiszabási tényezőkkel együttesen figyelembe venni.

Az ítélőtábla elfogadta, amit az ügyész a fellebbezés indokolásában rögzített, hogy a bűncselekmény társadalmi megítélése, elszaporodottsága, az elkövetés módja, a korrupciós cselekmények visszaszorításának társadalmi érdeke, szigorúbb büntetőjogi szankció alkalmazását indokolják.

Mindezekhez azonban mellé kell rendelni, hogy a vádlott tette a fentiek miatt, enyhébb megítélésű, valamint a személyi oldalnak azokat a kétség kívül meglévő körülményeit, hogy a vádlott hosszú életutat bejárt személy, a katasztrófavédelemnél elismert a munkája, az életvezetése kifogástalan, így az alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket tekintve, nincs olyan elem, ami egyébként a bünteteskiszabási gyakorlatnak megfelelően, vele szemben az egyéni megelőzés érdekében, felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását szükségessé tenné.

A Btk. 33. § (4) bekezdés alapján - mivel az értékelt körülmények azt lehetővé teszik - a vádlottal szemben az enyhítő szakasz alkalmazása indokolt és törvényes, a vádhatóság sem mutatott be olyan új elemeket, ami alátámasztja, hogy az első fokon kiszabott büntetést súlyosítani kellene.

A szabadságvesztés büntetés helyett kiszabott pénzbüntetés napi tételének száma igazodik az elkövetett cselekmény tárgyi súlyához, az értékelt bűnösségi körülményekhez, a vádlott bűnösségének fokához, összege pedig a vádlott jövedelmi vagyoni viszonyaihoz, a büntetési célokat megfelelően szolgáló joghátrány, ezért további enyhítésének sincs törvényes indoka.

Az első fokú ítélet rendelkezései törvényesek, ezért az ítélet tábla a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján, indokainál fogva helyben hagyta.

Észlelte az ítélet tábla, hogy az elsőfokú ítélet rendelkező részében a vádlott születési ideje elírásra került, ezért a személyigazolvány adatainak megfelelően júniusról júliusra korrigálta a születési dátum hónapját.

Győr, 2014. szeptember hó 9. napján

Dr.Kovács Tamás sk.	Dr.Miklós Mária sk.	Dr.Takácsné dr. Helyes Klára sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ezzel a végzéssel a Veszprémi Törvényszék 2014. március 20. napján kelt 10.B.976/2013/4. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2014. szeptember hó 9. napján

Dr.Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hiteléül kiadó